

Zdravko KORDIĆ

TIŠINA RASTE

Tišina samoće
Kaplje rosa. Kaplje misao
teška kao sudbina
Opredmećeno slovo mrtvo miriše
Samoća tišine

Krikne meki glazbeni ton,
Potom padne u sumrak,
U zaborav

Tišine vrba, tišine jablanova
Razliježu se zavičajnom dolinom
Mojom utrobom

Stisnuto nepce. Usne zatvorene
ćute bol. Prolaznost i mijene. Misao
zapletena u njih
Izdržat ćemo to posvemašnje pustošenje,
tu olovnu tišinu. Tišinu tešku kao olovo

Ta nepodnošljiva misao
a vrijeme je Uskrsa
Uskrsnut će misao u svakoj novoj tišini,
u svakom plavetnom nagnuću neba
U svakom pupoljku ruže; vrbe
U svakom cvatu proljeća...
tišina raste

28. ožujak A.D.2002.